

Chvíli pročesávali les, když se ozvala víla Liška „Podívejte, tady jsou jasné otisky ptačích nohou!“ Ukázala na zem.

Stopy vedly k hustému porostu u potoka, vzduch tam už voněl jarní zeminou a mechem. Víly opatrně odhrnuly větvičky a opravdu, byl to dudek. Chouhlil se mezi keři a trochu se třásl. Peří měl zcuchané a jedno křídlo mu bezvládně viselo.